

dirigens, emellett jelenleg is tanít itt a Zeneakadémián, fúvós kamarazenét illetve zenekari játékokat.

A vendégkarmesterek jelenléte mindig különleges időszaknak számít egy hívatásos együttes életében. A Nemzeti Énekkart is vezényelte számos világhíresség, de a magyar karmestereket is hosszan sorolhatom, akik dolgoztak ezzel a kiváló együttesrel, pl. Doráti Antal, Eötvös Péter, Fischer Ádám, Kocsis Zoltán, Kovács János, Ligeti András, Lukács Ervin, Medveczki Ádám, Pál Tamás és mások.

A Nemzeti Énekkar eredményes munkáját a hazai koncertéletben való állandó jelenlét és a külföldi koncertfellépések egyaránt aláhúzzák. Énekeltek kétszer is a Vatikánban, felléptek Belgiumban, Franciaországban, Ausztriában, Spanyolországban és Japánban is.

Ők maguk különösen szívesen emlékeznek az utóbbi években a határon túli magyarlakta területeken tartott koncertjeikre. Jártak mind a négy égtáj felé, pl. Szabadkán, Nagyváradon, Temesváron, Beregszászban, Dunaszerdahelyen, de a legutóbbi Arad-i vendégszereplés különösen emlékezetes, ahol egy nap 4 különböző fellépést vittek véghez.

30 év az emberi életben igen nagy idő. A Nemzeti Énekkarnak vannak olyan tagjai, akik az alapítás óta ott dolgoznak. Ez igen tiszteletre méltó dolog egy olyan művészegyüttesben, amelyik napról napra testben és lélekben megújulva kell hogy színpadra álljon és szívvel-lélekkel kell hogy énekeljen, mivel a hallgatóság minden este egyszeri, aki az élő zene egyedi élményéért jön be a koncertterembe.

Kívánom, hogy a hamarosan elkövetkező, 30. születésnapjára koncertjükön is úgy szóljon meg a hang és a szív, hogy örök élményt adjon mindazoknak, akik létrehozzák és akik hallgatják. A Kuratórium és a magam nevében szívből gratulálok a Nemzeti Énekkar valamennyi tagjának és Antal Mátyás karnagy úrnak.

Erdei Péter

Liszt- és Bartók-Pásztory díjas karnagy,
Érdemes Művész

IV. KESZTHELYI DALÜNNEP

„Boldog, aki énekel!”

Június 27–28-án rendezték meg Keszthelyen a Fő téri Magyarok Nagyszonyja Plébánia Templomban és a Balatoni Múzeumban az amatőr kórusok országos fesztiválját.

Már 1910-ben Festetics Tasziló gróf fővédnöksége alatt 9. alkalommal gyűltek össze az éneklő együttesek; ezt a szép hagyományt élesztették újra a szervezők 2010-ben, majd 2011-ben ismét. Tiszteletre méltó, hogy a város vezetői, a zene iránt elkötelezett pedagógusok és karnagyok

minden második évben a Balaton parti városba szólítják az énekelni szerető kórusokat, pompás szervezésről, igazi vendégszeretetről tesznek tanúságot. És hogy nem akármilyen sikerrel, arra bizonyíték, hogy egyre több az érdeklődő. Míg 2011-ben 16 énekkar, 2013-ban már 25, idén pedig összesen 34 kórus jött el a művészetet pártoló Festetics grófok városába, hogy dallal örvendeztessék meg az érdeklődő közönséget.

A zsúfolásig megtelt Fő téri templomban C. Tóth Zoltán karnagy, Ruzsics Ferenc, Keszthely város polgármestere és Tódor Szabolcs káplán úr köszöntötte a megjelenteket.

Immáron hagyományosan két összkari művel kezdődött a délelőtti hangverseny. Gebhardi: Glória szálljon a mennybe fel és Halmos László: Minden földek Istent dicsérjétek! - hangzott fel a gótikus templomban Rostetterné Nagy Rita és Kendeh Gusztávné vezényletével. Miközben sorban léptek az oltár elé a kórusok, a Helikon Kastély tükörtermében és a Sétáló utcán is szólt az ének. Az előző években egyházi és világi műsorral kétszer is közönség elé léphettek a kórusok, ezúttal – nagyon helyesen – minden kórus egy alkalommal mutathatta be műsorát, ezáltal felszabadultabban énekelhették választott darabjaikat.

A délutáni hangversenyt követően közel 1000 énekes fáklyával vonult a Balaton partjára, ahol C. Tóth Zoltán karnagy Bartók Béla keszthelyi gyűjtésű népdalokat, Kertész Attila Liszt-díjas karnagy pedig a Bárdos Lajos–Erdélyi József: Istené az áldás kánonját vezényelte.

Másnap délelőtt a Balatoni Múzeumban folytatódott a kórusok bemutatkozása. Itt ráhangolásnak ismét elhangzottak Bartók keszthelyi gyűjtésű népdalai, majd Havasi Bálint igazgató úr köszöntötte a megjelenteket.

A háromtagú zsűri – elnöke Kertész Attila, Liszt-díjas karnagy, egyetemi docens, a KÓTA Művészeti Bizottságának tagja, Rostetterné Nagy Rita, karnagy, a Veszprémi Hittudományi Főiskola tanára, a Dohnányi Zenei Szakközépiskola tanszékvezetője és Nagy Ernő KÓTA- és Artisjus-díjas karnagy – a kórusok bemutatója után a Festetics György Zeneiskola dísztermében méltatta az énekkarok munkáját. Kertész Attila megköszönte a rendezvény példás szervezését, külön is kiemelve a három keszthelyi énekkar példás szervezői munkáját, akik minősítést ugyan ezúttal nem kértek, de jelenlétükkel emelték a fesztivál színvonalát – *Helikon Kórus, karnagy Kendeh Gusztávné; Kis Szent Teréz Kórus, karnagy Pálné Szelencsik Klára; Salve Regina Kórus, karnagy C. Tóth Zoltán* – kritikusan szólt a műsorválasztásról, a művek tartalmi és formai megoldásáról. Örömmel említette az énekkarok őszinte, átélt éneklését, megköszönte a karnagyok közösségformáló, hiteles pedagógiai munkáját. Emléklül Czibor Imre művészi kivitelezésű plakettjét adta át a résztvevő kórusok karnagyainak.

Összesen 20 kórus kért minősítést. Közöttük volt *Kategória minősítés, Arany minősítés dicsérettel és Arany minősítés.*

A kétnapos rendezvény ünnepi gála hangversennyel zárult a Fő téri Magyarok Nagyasszonya Plébánia Templomban.

Minden elismerésünk karnagyoknak, dalosoknak egyaránt, hogy nyilván egy hangversennyel tartalmas kórusévad után is – fenntartóik segítségével – anyagi áldozatokat is vállalva megtisztelték a IV. Keszthelyi Dalünnepet. Köszönjük a szervezőknek, Keszthely város muzsikát kedvelő közönségének és a dalosoknak a maradandó zenei élményt.

Nagy Ernő

Minihangverseny és Találkozó a Nemzet művészeivel

A Magyar Muzsikus Fórum és tagszervezetei, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár Zenei Gyűjteményével együttműködésben tartotta 2015. március 30-án, a könyvtár olvasótermében a zenei találkozót.

Négy Erkel- és Kossuth-díjas zeneszerző volt az est meghívott vendége. Szőnyi Erzsébet, Balassa Sándor, Dubrovay László és Kocsár Miklós. A találkozót a Zenei Gyűjtemény vezetője Bándoli Katalin nyitotta meg.

Az est házigazdája, Dr. Tóthpál József elsőnek Balassa Sándort szólaltatta meg, aki saját stílusainak évtizedek alatt kialakult mondanivalóját fogalmazta meg. Majd Dubrovay László következett, végül Szőnyi Erzsébet. Utóbbiak is összefoglalták zeneszerzői ars poéticájukat, eszméviláguk lényeges vonásait. Sajnos Kocsár Miklós orvosi kezelés miatt nem vett részt a találkozón. Mindhárman Balassa, Dubrovay és Szőnyi hitet tettek amellett, hogy a hallgatóval történő kommunikáció szerves része egy-egy alkotás – jelen esetben zenemű – életének megismerése, és alapvető fontossága a megértés ténye. Ezért választották műfaj, forma és apparátus szempontjából mindig azt, ami az adott lehetőségekhez képest a leginkább megfelelő volt. Balassa készülő operájáról, Dubrovay szimfonikus és oratórikus műveiről, Szőnyi új gyermek-, női és vegyeskari műveiről beszélt.

A találkozón hangzó kiegészítés formájában a jelenlévő szerzők egy-egy művének megszólaltatására került sor. Az előadók: Szecsődi Ferenc, Liszt-díjas hegedűművész, Erdemes-művész; Nagy Enikő brácsaművész; Balázs János Liszt-díjas zongoraművész.

Az előadott művek: Szőnyi Erzsébet: Hegedű-brácsa duók; Balassa Sándor: Üdvözet Violának, brácsa-szólo; Dubrovay László: Parafrázis zongorára.

A beszélgetés hangulata, a zeneművek szépsége elismerést váltott ki a hallgatóságban. Reméljük a továbbiakban is sor kerül hasonló, a terem hangulatához méltó mini-találkozókra.

Szőnyi Erzsébet